

[Undervisnings- og forskningsministeren]

veau, så kan vi lige så godt opgive den. Hvis vi har to institutter og det ene ikke er på internationalt niveau, så kunne vi lige så godt klare os med det gode og lukke det dårlige. Jeg ved godt, at der kan være institutter, som ikke løfter nogen særlig stor opgave, når det gælder forskning, men som så til gengæld gør det på undervisningsområdet; det ved jeg godt, men nu talte jeg altså om forskningens behov.

Vi forsker for lidt, for spredt og for statisk, og derfor bliver det også for dårligt. Det har heller ikke været gavnligt for kvaliteten, at der i en periode omkring 1970 blev ansat alt for mange, og at vi derfor i den efterfølgende periode har ansat for få i den danske forskningssektor. Det har også været et problem for kvaliteten.

Jeg synes, der er enighed om mange væsentlige ting, når man lytter til de ret forskelligartede indlæg, vi har fået i dag. Jeg synes, hr. Frank Jensen var uretfærdig og urimelig, jeg synes også, han talte meget institutionsbundet og rent ud sagt lidt statisk. Hr. Rahbæk Møller var som sædvanlig præget af, at penge skal løse alle problemer, men grundlæggende var der jo enighed om mange ting.

Lige bortset fra hr. Lysholm Christensen var der også enighed om, at når det gælder forskning, så skal institutter have en vis størrelse. Jeg tror, noget af det bedste, der er sket for dansk forskning i lang tid, er de fusioner, som nu finder sted blandt nogle af de forskningstunge virksomheder. Det er der perspektiv i, for det gør, at Danmark bliver interessant for andre lande at samarbejde med. Tænk, om vi kunne gøre noget lignende på undervisningsområdet! Hvor er der mange fusioner, vi kunne trænge til blandt alle de institutter, vi har spredt rundt i landet i dette lillebitte land! Her har den offentlige sektor virkelig noget at lære.

Jeg håber på det samme mod og den samme visionsrigdom hos hr. Frank Jensen, når jeg på et tidspunkt kommer med et udspil om, hvordan vi kan efterligne Novo og Nordisk Gentofte og derved gøre også den offentlige forskningssektor stærkere. Jeg kan love, at det skal ikke mangle på initiativer i så henseende, og jeg håber, at modet til den tid fortsat vil være hos hr. Frank Jensen, også selv om der skulle være ét lille institut på Ålborg Universitetscenter, som skulle indgå i en sådan harmonisering, for det kan jeg ikke på forhånd udelukke, selv om jeg ved, at det vil være en uoverstigelig hindring

for at få Socialdemokraterne med på noget som helst. Så må vi andre jo klare det.

Jeg synes, hr. Niels Anker Kofoed kom med en meget spændende, provokerende og fuldstændig rigtig betragtning, da han gjorde opmærksom på, at væksten i Finland altså kom før forskningen. Det gjorde den også i Japan, først fik de vækst, og så kom der forskning. Så lad os ikke hoppe på den vogn, at økonomisk vækst er en afledt virkning, når man sætter forskningsbevillingerne i vejret. Vel er det ej! Forskningsbevillingerne er som regel en afledt faktor, når lande får økonomisk vækst.

Men det er jo ikke sikkert, man fastholder den gode udvikling. Hvis væksten skal drejes i menneskevenlig og miljøvenlig retning, kan det være meget vigtigt, at der forskes. Hvis man vil fastholde en førerposition inden for et avanceret område, skal der også forskes. Forskningen kan bidrage til at fastholde en position, og der skal være en vekselvirkning imellem økonomisk vækst og forskningsindsats.

Jeg synes, hr. Niels Anker Kofoed fik skudt en god fodnote ind til alle dem, der tror, at enhver bevilling til forskning er noget, der automatisk giver vækst. Vel gør det ej. Det er netop det, vi skal væk fra. Det er ikke al forskning, der gavner. Det er heller ikke al forskning, der skal gavne økonomien. Det er jeg helt enig med fru Elisabeth Arnold i. Vi skal bare have styr på begreberne.

Jeg vil slutte med at takke for en debat, som vel ikke vil blive nogen milepæl i dansk forskningspolitik, men som på den anden side heller ikke har gjort nogen skade.

Frank Jensen (S):

Med hensyn til det sidste, ministeren sagde, kunne ministeren selv have sørget for et lidt bedre udgangspunkt for debatten, nemlig med en lidt bedre, lidt mere visionær redegørelse. Nok om det.

Det interessante ved ministerens indlæg og de mange fodnoter fra hans partifælle er, at væksten i Finlands forskningsaktiviteter, der rigtigt kom før det store boom, bunder i en anderledes erhvervs sammensætning, større enheder, større virksomhedstyper, men også i, at staten har et meget større engagement i det finske erhvervsliv og stiller krav om omstilling, om fornyelse og om forskning. Det var det, vi kunne ønske os også herhjemme, nemlig at ud over,